

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2023. gada 13. septembrī*

Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Venecuēlā – Aizliegums pārdot, piegādāt, nodot vai eksportēt dažas preces vai pakalpojumus – Tiesības tikt uzklausiņam – Pienākums norādīt pamatojumu – Faktu saturiskā nepareizība – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Starptautiskās publiskās tiesības

Lietā T-65/18 RENV

Venecuēlas Bolivāra Republika, ko pārstāv *F. Di Gianni*, *P. Palchetti*, *C. Favilli* un *A. Scalini*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *M. Bishop* un *A. Antoniadis*, pārstāvji,

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA(virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *M. van der Waude* [*M. van der Woude*], tiesneši *S. Papasavs* [*S. Papasavvas*], *D. Špilmans* [*D. Spielmann*], *A. Markulli* [*A. Marcoulli*], *R. da Silva Pasošs* [*R. da Silva Passos*], *M. Jēgers* [*M. Jaeger*], *S. Frimods Nilsens* [*S. Frimodt Nielsen*], *H. Kanninens* [*H. Kanninen*], *S. Žervazoni* [*S. Gervasoni*], *N. Pultoraka* [*N. Póltorak*], *I. Reine* (referente), *T. Pinne* [*T. Pynnä*], *E. Tiši-Fislbergere* [*E. Tichy-Fisslberger*], *V. Valasidis* [*W. Valasidis*] un *S. Vershūrs* [*S. Verschuur*],

sekretāre: *I. Kurme*, administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā 2021. gada 22. jūnija spriedumu Venecuēla/Padome (Trešās valsts skārums) (C-872/19 P, EU:C:2021:507),

pēc 2023. gada 3. marta tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

- 1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, Venecuēlas Bolivāra Republika lūdz atcelt, pirmkārt, Padomes Regulas (ES) 2017/2063 (2017. gada 13. novembris) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā (OV 2017, L 295, 21. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”) 2., 3., 6. un 7. pantu, otrkārt, Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1653 (2018. gada 6. novembris), ar ko īsteno apstrīdēto regulu (OV 2018, L 276, 1. lpp.), ciktāl tā uz to attiecas, un, treškārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1656 (2018. gada 6. novembris), ar ko groza Lēmumu (KĀDP) 2017/2074 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā (OV 2018, L 276, 10. lpp.), ciktāl tas uz to attiecas.

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 2017. gada 13. novembrī Eiropas Savienības Padome pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2017/2074 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā (OV 2017, L 295, 60. lpp.). Pirmkārt, šis lēmums būtībā paredz aizliegumu eksportēt Venecuēlai vai uz šo valsti ieročus, militāro aprīkojumu vai jebkuru citu aprīkojumu, ko iespējams izmantot iekšējām represijām, kā arī uzraudzības iekārtas, tehnoloģijas vai programmatūru. Otrkārt, tas paredz aizliegumu sniegt Venecuēlai finanšu, tehniskos vai cita veida pakalpojumus saistībā ar šīm iekārtām un tehnoloģijām. Treškārt, tajā ir paredzēta iespēja īstenot personu, vienību un struktūru līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas pasākumus. Lēmuma 2017/2074 pieņemšanas dienā tajā vēl nebija ietverts nevienas personas vai vienības vārds vai nosaukums.
- 3 Saskaņā ar Lēmuma 2017/2074 1. apsvērumu tas tika pieņemts, ņemot vērā nopietnas Eiropas Savienības bažas, ka Venecuēlā turpina pasliktināties situācija demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību jomā.
- 4 2017. gada 13. novembrī Padome, pamatojoties uz LESD 215. pantu un Lēmumu 2017/2074, pieņēma arī apstrīdēto regulu.
- 5 Apstrīdētās regulas 2. pantā ir noteikts:

“1. Aizliegts:

- a) tieši vai netieši sniegt jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Venecuēlā vai izmantošanai Venecuēlā tehnisku palīdzību, starpniecības pakalpojumus un citus pakalpojumus saistībā ar precēm un tehnoloģijām, kas ietvertas [Savienības] Kopējā militārā ekipējuma sarakstā (“Kopējais militārais saraksts”), un saistībā ar preču un tehnoloģu, kas ietvertas Kopējā militārajā sarakstā, izsniegšanu, ražošanu, uzturēšanu un izmantošanu;
- b) tieši vai netieši piešķirt finansējumu vai finansiālu palīdzību saistībā ar precēm un tehnoloģijām, kas ietvertas Kopējā militārajā sarakstā, jo īpaši ieskaitot dotācijas, aizdevumus un eksporta kredīta apdrošināšanu, kā arī apdrošināšanu un pārapsdrošināšanu, jebkādi tiešai vai netiešai šādu materiālu pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, kā arī tehniskas palīdzības, starpniecības pakalpojumu un citu pakalpojumu sniegšanai personai, vienībai vai struktūrai Venecuēlā vai lietošanai Venecuēlā.

[..]”

6 Apstrīdētās regulas 3. pantā ir noteikts:

“Aizliegts:

- a) tieši vai netieši pārdot, piegādāt, nodot vai eksportēt jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Venecuēlā vai izmantošanai Venecuēlā I pielikumā minēto aprīkojumu, ko iespējams izmantot iekšējām represijām, neatkarīgi no tā, vai tam ir Savienības izcelsme;
- b) tieši vai netieši sniegt tehnisku palīdzību, starpniecības pakalpojumus un citus pakalpojumus saistībā ar a) punktā minēto aprīkojumu jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Venecuēlā vai izmantošanai Venecuēlā;
- c) tieši vai netieši sniegt finansējumu vai finansiālu palīdzību, jo īpaši ieskaitot dotācijas, aizdevumus un eksporta kredīta apdrošināšanu, kā arī apdrošināšanu un pārāpdrošināšanu, saistībā ar a) punktā minēto aprīkojumu jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Venecuēlā vai izmantošanai Venecuēlā.”

7 Apstrīdētās regulas 4. pantā ir paredzēts, ka, atkāpjoties no šīs regulas 2. un 3. panta, dalībvalstu kompetentās iestādes ar tādiem nosacījumiem, kādus tās uzskata par atbilstīgiem, drīkst atļaut dažus darījumus.

8 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 6. pantu:

“1. Ir aizliegts tieši vai netieši pārdot, piegādāt, nodot vai eksportēt II pielikumā noteiktās iekārtas, tehnoloģijas vai programmatūru, kā izcelsme ir Savienībā vai ārpus tās, jebkurai personai, vienībai vai struktūrai Venecuēlā vai lietošanai Venecuēlā, ja vien attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde, kā noteikts III pielikuma sarakstā ietvertajās tīmekļa vietnēs, nav devusi iepriekšēju atļauju.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes, kā noteikts III pielikumā sarakstā ietvertajās tīmekļa vietnēs, nepiešķir 1. punktā minēto atļauju, ja tām ir pamatoti iemesli konstatēt, ka attiecīgās iekārtas, tehnoloģijas vai programmatūru Venecuēlas valdība, tās publiskās iestādes, uzņēmumi vai aģentūras vai jebkura persona vai vienība, kas rīkojas to vārdā vai to vadībā, izmantos iekšējām represijām Venecuēlā.

3. Šīs regulas II pielikumā iekļauj iekārtas, tehnoloģijas vai programmatūru, ko galvenokārt paredzēts izmantot interneta vai telefonsakaru uzraudzībai vai pārtveršanai.

[..]”

9 Apstrīdētās regulas 7. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ja vien attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde, kā noteikts III pielikumā sarakstā ietvertajās tīmekļa vietnēs, nav iepriekš piešķirusi atļauju saskaņā ar 6. panta 2. punktu, ir aizliegts:

- a) tieši vai netieši sniegt personai, vienībai vai struktūrai Venecuēlā vai izmantošanai Venecuēlā tehnisku palīdzību vai starpniecības pakalpojumus saistībā ar II pielikumā noteiktajām iekārtām, tehnoloģijām un programmatūru vai saistībā ar II pielikumā noteikto iekārtu un tehnoloģiju ierīkošanu, piegādi, izgatavošanu, uzturēšanu un izmantošanu vai II pielikumā minētās programmatūras piegādi, uzstādīšanu, darbību vai atjaunināšanu;

- b) jebkurai personai, vienībai vai struktūrai Venecuēlā vai izmantošanai Venecuēlā tieši vai netieši sniegt finansējumu vai finanšu palīdzību saistībā ar II pielikumā noteiktajām iekārtām, tehnoloģijām un programmatūru;
- c) sniegt jebkāda veida telesakaru vai interneta uzraudzības vai pārtveršanas pakalpojumus Venecuēlas valdībai, publiskajām iestādēm, uzņēmumiem un aģentūrām vai jebkurai personai vai vienībai, kas rikojas to vārdā vai to vadībā, vai sniegt minētos pakalpojumus tieši vai netieši par labu minētajām personām.”
- 10 Turklāt apstrīdētās regulas 8. pantā ir paredzēta to finanšu līdzekļu iesaldēšana, kas ir “[šīs regulas] IV un V pielikumā uzskaitīto fizisko vai juridisko personu, vienību un struktūru īpašumā jeb valdījumā, turējumā vai kontrolē”. Apstrīdētās regulas pieņemšanas dienā minētajos pielikumos nebija minēts nevienas personas vai vienības vārds vai nosaukums.
- 11 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 20. pantu ierobežojošus pasākumus piemēro:
- “a) Savienības teritorijā, tostarp tās gaisa telpā;
- b) dalībvalstu jurisdikcijā esošos gaisa kuģos un uz to jurisdikcijā esošiem kuģiem;
- c) attiecībā uz visām personām Savienības teritorijā vai ārpus tās, kuras ir kādas dalībvalsts valstspiederīgie;
- d) visām juridiskām personām, vienībām vai struktūrām Savienības teritorijā vai ārpus tās, kuras inkorporētas vai izveidotas saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesībām;
- e) visām juridiskām personām, vienībām vai struktūrām saistībā ar jebkādu darījumdarbību, kas pilnībā vai daļēji veikta Savienībā.”
- 12 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 6. februārī un labots ar 2019. gada 17. janvārī iesniegto procesuālo rakstu, Venecuēlas Bolivāra Republika cēla prasību, lūdzot, lai Vispārējā tiesa atceltu, pirmkārt, apstrīdēto regulu, otrkārt, Īstenošanas regulu 2018/1653, un, treškārt, Lēmumu 2018/1656, ciktāl šo aktu noteikumi uz to attiecas.
- 13 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 3. maijā, Padome atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 130. pantam izvirzīja iebildi par nepieņemamību.
- 14 Ar 2019. gada 20. septembra spriedumu Venecuēla/Padome (T-65/18, turpmāk tekstā – “sākotnējais spriedums”, EU:T:2019:649) Vispārējā tiesa attiecībā uz apstrīdēto regulu nosprieda, ka Venecuēlas Bolivāra Republikas prasība attiecas uz šīs regulas 2., 3., 6. un 7. pantu. Pēc tam Vispārējā tiesa prasību šajā ziņā noraidīja kā nepieņemamu, jo apstrīdētā regula Venecuēlas Bolivāra Republiku neskar tieši un tādējādi tai nebija tiesību celt prasību. Tāpēc saistībā ar Īstenošanas regulu 2018/1653 Vispārējā tiesa prasību noraidīja kā nepieņemamu. Runājot par Lēmumu 2018/1656, ar ko groza Lēmumu 2017/2074, prasība tika atzīta par nepieņemamu tāpēc, ka Venecuēlas Bolivāra Republika savā prasības pieteikumā nebija lūgusi atcelt šo pēdējo minēto lēmumu.

- 15 Ar 2021. gada 22. jūnija spriedumu Venecuēla/Padome (Trešās valsts skārums) (C-872/19 P, turpmāk tekstā – “pārsūdzības spriedums”, EU:C:2021:507), Tiesa, uzskatīdama, ka Vispārējā tiesa ir galīgi lēmusi par Venecuēlas Bolivāra Republikas prasību atcelt Īstenošanas regulu 2018/1653, kā arī Lēmumu 2018/1656, atcēla sākotnējo spriedumu, ciktāl ar to bija noraidīta šī prasība, kurā bija lūgts atcelt apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantu.
- 16 Tiesa nosprieda, ka attiecīgie ierobežojošie pasākumi tieši skar Venecuēlas Bolivāra Republikas tiesisko situāciju. Tādējādi Tiesa apmierināja vienīgo pārsūdzības pamatu un sākotnējo spriedumu šajā ziņā atcēla.
- 17 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmo daļu Tiesa uzskatīja, ka tās rīcībā ir nepieciešamā informācija, lai taisītu galīgo spriedumu par Venecuēlas Bolivāra Republikas prasības pieņemamību.
- 18 Tādējādi, pirmkārt, Tiesa nosprieda, ka Venecuēlas Bolivāra Republikai ir tiesības celt prasību. Otrkārt, tā uzskatīja, ka no apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. panta formulējuma izriet, ka šajās tiesību normās noteiktie aizliegumi, neskarot tajās paredzētos atkāpes vai atļauju piešķiršanas pasākumus, uz kuriem strīds neattiecas, neparedz īstenošanas pasākumus LESD 263. panta ceturtnās daļas izpratnē.
- 19 Līdz ar to Tiesa nosprieda, ka “LESD 263. panta ceturtnajā daļā minētajā trešajā gadījumā paredzētie nosacījumi ir izpildīti” un ka tādējādi Venecuēlas Bolivāra Republikas celtā prasība Vispārējā tiesā ir pieņemama, ciktāl tajā ir lūgts atcelt apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantu.
- 20 Atliekot lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu, Tiesa lietu nosūtīja atpakaļ Vispārējai tiesai izskatīšanai pēc būtības.

Lietas dalībnieku prasījumi pēc lietas nosūtīšanas atpakaļ

- 21 Venecuēlas Bolivāra Republikas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atcelt, pirmkārt, apstrīdēto regulu, otrkārt, Īstenošanas regulu 2018/1653 un, treškārt, Lēmumu 2018/1656, ciktāl to noteikumi uz to attiecas;
 - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 22 Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - prasību noraidīt;
 - piespriest Venecuēlas Bolivāra Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 23 Prasības pamatojumam Venecuēlas Bolivāra Republika izvirza četrus pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu, otrs – uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, trešais – uz faktu saturisko nepareizību un acīmredzamu kļūdu Venecuēlas politiskās situācijas vērtējumā un ceturtais – uz nelikumīgu pretpasākumu noteikšanu un starptautisko tiesību pārkāpumu.

Ievada apsvērumi

Par strīda tvērumu

- 24 Jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu – kas Vispārējai tiesai ir piemērojami atbilstoši minēto statūtu 53. panta pirmajai daļai – 61. pantu, ja pārsūdzība ir pamatota un ja lieta tiek nodota atpakaļ Vispārējai tiesai nolēmuma pieņemšanai strīdā, tai ir saistoši Tiesas lēmumi par tiesību jautājumiem. Tātad pēc tam, kad Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu un nodod lietu tai atpakaļ atbilstoši Reglamenta 215. pantam, lieta izskatīšanai Vispārējā tiesā tiek iesniegta ar Tiesas spriedumu un tai ir jālemj par visiem prasītāja izvirzītajiem atcelšanas pamatiem, izņemot rezolutīvās daļas elementus, ko Tiesa nav atcēlusi, kā arī apsvērumus, kuri veido minēto elementu nepieciešamo pamatu, ciktāl minētajiem elementiem ir *res judicata* spēks (spriedumi, 2020. gada 18. novembris, H/Padome, T-271/10 RENV II, EU:T:2020:548, 38. punkts; 2021. gada 21. decembris, *Gmina Miasto Gdynia un Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo*/Komisija, T-263/15 RENV, nav publicēts, EU:T:2021:927, 26. punkts).
- 25 Pārsūdzības spriedumā Tiesa sākotnējo spriedumu atcēla, ciktāl Venecuēlas Bolivāra Republikas prasība atcelt apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantu tajā bija noraidīta kā nepieņemama. No pārsūdzības sprieduma 75. un 76. punkta izriet arī, ka Tiesa ir pieņēmusi galīgu lēmumu par prasības pieņemamību, ciktāl tā attiecas uz minētajiem šīs regulas pantiem.
- 26 Turklāt, kā Tiesa norādījusi pārsūdzības sprieduma 20. punktā, sākotnējais spriedums, ciktāl tas attiecas uz prasības nepieņemamību, attiecībā uz Īstenošanas regulu 2018/1653 un Lēmumu 2018/1656 ir kļuvis galīgs.
- 27 Pēc pārsūdzības sprieduma pasludināšanas iesniegtās replikas 82. punktā Venecuēlas Bolivāra Republika savu prasījumu pirmajā daļā atkārtoti pauž lūgumu atcelt Īstenošanas regulu 2018/1653 un Lēmumu 2018/1656. Tā kā šīs prasījumu daļas, ciktāl tajā ir lūgts atcelt iepriekš minētos aktus, pieņemamība ir galīgi izlemta sākotnējā spriedumā, lūgums šos aktus atcelt, ciktāl atkārtoti pausts replikā, ir jānoraida kā nepieņemams.
- 28 No tā izriet, ka šajā lietā Vispārējai tiesai jālemj tikai par visu to Venecuēlas Bolivāra Republikas izvirzīto pamatu pamatotību, ar kuriem pamatots tās lūgums atcelt apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantu.

Par attiecīgo ierobežojošo pasākumu raksturu

- 29 Vispirms jānorāda, ka apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantā paredzēto ierobežojošo pasākumu individuālais vai vispārīgais tvērums noteicoši ietekmē ne vien Vispārējās tiesas veiktās pārbaudes, bet arī tiesību, kādas varētu būt Venecuēlas Bolivāra Republikai, veidu un apjomu. Tādējādi jānoskaidro, vai minētajiem ierobežojošajiem pasākumiem ir vispārīgs vai individuāls tvērums.
- 30 Šajā ziņā jāatgādina, ka regula, ar ko ir ieviesti ierobežojoši pasākumi, var paredzēt, pirmkārt, vispārpiemērojamus ierobežojošus pasākumus, kuru piemērošanas joma ir noteikta ar atsauci uz objektīviem kritērijiem, un, otrkārt, individuālus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti uz identificētajām fiziskām vai juridiskām personām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 6. septembris, *Bank Mellat*/Padome, C-430/16 P, EU:C:2018:668, 55. un 56. punkts).

- 31 Šajā gadījumā jānorāda, ka apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantā paredzētie ierobežojošie pasākumi saskaņā ar LESD 215. panta 1. punktu ir pasākumi, kuri pārtrauc vai samazina ekonomiskās attiecības ar trešo valsti saistībā ar atsevišķām precēm, proti, aprīkojumu, ko varētu izmantot iekšējām represijām, un sakaru aprīkojumu, kura izmantošana varētu tikt ļaunprātīgi izmantota, un atsevišķiem pakalpojumiem. Minētie pasākumi ir vērsti nevis uz identificētām fiziskām vai juridiskām personām, bet ir piemērojami objektīvi noteiktām situācijām un vispārīgi un abstrakti paredzētu personu kategorijai.
- 32 Pretēji tam, ko apgalvo Venecuēlas Bolivāra Republika, tas vien, ka “Venecuēlas režīms” ir minēts apstrīdētās regulas 6. panta 2. punktā un 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā, nevar atspēkot šo konstatējumu. Faktiski ir jākonstatē, ka šajās tiesību normās paredzēta nevis Venecuēlas Bolivāra Republika, bet, runājot par minētās regulas 6. panta 2. punktu, “Venecuēlas valdība, tās publiskās iestādes, uzņēmumi vai aģentūras vai jebkura persona vai vienība, kas rīkojas to vārdā vai to vadībā”, un, runājot par šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, “Venecuēlas valdība, publiskās iestādes, uzņēmumi un aģentūras vai jebkura persona vai vienība, kas rīkojas to vārdā vai to vadībā, vai sniedz minētos pakalpojumus tieši vai netieši par labu minētajām personām”, proti, vispārīgas un abstraktas personu vai vienību kategorijas. Tādējādi iepriekš minētajās tiesību normās Venecuēlas Bolivāra Republika nav konkrēti minēta.
- 33 Tāpēc pārsūdzības sprieduma 92. punktā Tiesa nosprieda, ka apstrīdētā regula ir vispārpiemērojama, “ciktāl tajā ir ietvertas tādas tiesību normas kā tās 2., 3., 6. un 7. pants, ar kurām vispārīgām un abstraktām adresātu kategorijām ir aizliegts veikt noteiktus darījumus ar subjektiem, kuri tāpat ir paredzēti vispārīgi un abstrakti”.
- 34 No tā izriet, ka apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantā paredzētie ierobežojošie pasākumi ir vispārpiemērojami ierobežojoši pasākumi.
- 35 Venecuēlas Bolivāra Republikas izvirzītie pamati ir jāpārbauda, ņemot vērā šos apsvērumus.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz tiesību tikt uzklautam pārkāpumu

- 36 Venecuēlas Bolivāra Republika apgalvo, ka tai bija tiesības tikt uzklautai pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas saskaņā ar vispārējām starptautiskajām tiesībām un Savienības pamatprincipiem, konkrēti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu, kā arī tai bija tiesības celt prasību. Tā kā attiecīgie ierobežojošie pasākumi to skar, nekas nevarētu traucēt šīs tiesības piemērot šajā gadījumā.
- 37 Venecuēlas Bolivāra Republika it īpaši kritizē faktu, ka Padome apstrīdēto regulu esot pieņēmusi, to iepriekš neinformējot un arī iepriekš neuzklausot par apgalvotajiem Venecuēlas Konstitūcijas, demokrātijas principu un cilvēktiesību pārkāpumiem.
- 38 Padome apstrīd Venecuēlas Bolivāra Republikas argumentāciju.
- 39 Jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesības tikt uzklautam ar konkrētu personu saistītā administratīvajā procedūrā, kurām ir jābūt ievērotām pat tad, ja nav nekāda tiesiskā regulējuma attiecībā uz procedūru, nevar tikt attiecinātas uz LESD 29. pantā paredzēto procedūru un uz LESD 215. pantā paredzēto procedūru, kuru rezultātā, kā tas ir šajā gadījumā, tiek pieņemti vispārpiemērojami pasākumi (skat. spriedumu, 2018. gada 13. septembris, *Rosneft* u.c./Padome, T-715/14, nav publicēts, EU:T:2018:544, 133. punkts un tajā minētā judikatūra). Nevienā tiesību normā Padomei nav paredzēts pienākums informēt personu, uz kuru potenciāli attiecas jauns

vispārpiemērojams kritērijs, par šāda kritērija noteikšanu (spriedums, 2017. gada 17. februāris, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome*, T-14/14 un T-87/14, EU:T:2017:102, 98. punkts).

- 40 Venecuēlas Bolivāra Republika atsaucas uz Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Tomēr jānorāda, ka šī tiesību norma ir piemērojama "individuāliem pasākumiem", kas veikti pret personu, tāpēc uz to nevar atsaukties saistībā ar vispārpiemērojamu pasākumu pieņemšanu, kā tas ir šajā gadījumā.
- 41 Venecuēlas Bolivāra Republika atsaucas arī uz Starptautiskās Tiesas 1997. gada 25. septembra spriedumu (projekts *Gabčíkovo-Nagyymaros* (Ungārija pret Slovākiju), spriedums, *CIJ Recueil* 1997, 7. lpp., 83. un 84. punkts). Tomēr šis spriedums attiecas tikai uz īpašu pretpasākumu noteikšanas kontekstu, un tas tiks aplūkots ceturtajā pamatā.
- 42 Apstrīdētā regula ir vispārpiemērojams akts, kas atspoguļo Savienības izvēli starptautiskās politikas jomā. Ekonomisko attiecību ar trešo valsti pārtraukšana vai samazināšana saskaņā ar LESD 215. panta 1. punktu ir daļa no kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) definīcijas LES 24. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē, ciktāl šāda samazināšana vai pārtraukšana nozīmē pasākumu veikšanu, reaģējot uz īpašu starptautisko situāciju, kas ir Savienības iestāžu ziņā, lai ietekmētu šādu situāciju. Attiecīgās trešās valsts uzklauššana pirms tādas regulas pieņemšanas, ar ko tiek īstenota šāda ārpolitikas izvēle, nozīmētu, ka Padomei būtu jāuzliek pienākums veikt sarunas, kas līdzinātos starptautiskām sarunām ar šo valsti, un tālab savu būtību zaudētu iedarbība, kādu ir paredzēts panākt, nosakot ekonomiska rakstura pasākumus attiecībā uz minēto valsti, proti, izdarīt uz to spiedienu, lai panāktu, ka tā maina savu rīcību.
- 43 Turklāt tas, ka apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pants Venecuēlas Bolivāra Republiku skar tieši, pats par sevi nevar tai piešķirt tiesības tikt uzklaušītai (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1999. gada 14. oktobris, *Atlanta/Eiropas Kopiena*, C-104/97 P, EU:C:1999:498, 34. un 35. punkts; un 2002. gada 11. septembris, *Alpharma/Padome*, T-70/99, EU:T:2002:210, 388. punkts).
- 44 Tādējādi, ņemot vērā iepriekš izklāstīto, jāsecina, ka šajā lietā Venecuēlas Bolivāra Republika nevar atsaukties uz tiesībām tikt uzklaušītai, ņemot vērā apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantā paredzētos ierobežojošos pasākumus.
- 45 Tāpēc pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi

- 46 Pirmām kārtām, Venecuēlas Bolivāra Republika apgalvo, ka apstrīdētā regula nav pietiekami pamatota. Minētajā regulā esot ietverti neskaidri un vispārīgi apsvērumi. Venecuēlas Bolivāra Republika uzskata, ka, ņemot vērā to, kā ierobežojošie pasākumi iejaucas tās iekšējās lietās, Padomei esot bijis jāsniedz detalizētāks pamatojums.
- 47 Otrām kārtām, apstrīdētajā regulā, pat lasot to kopsakarā ar Lēmumu 2017/2074, nav nedz ietverti, nedz uzskaitīti pierādījumi, kas pamato ierobežojošo pasākumu noteikšanu. Tādējādi Venecuēlas Bolivāra Republika nespējot novērtēt ierobežojošo pasākumu pamatotību un atbilstoši uz tiem reaģēt.
- 48 Padome apstrīd Venecuēlas Bolivāra Republikas argumentāciju.

- 49 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pienākuma norādīt pamatojumu tvērums ir atkarīgs no attiecīgā akta rakstura un, ja runa ir par vispārpiemērojamiem tiesību aktiem, pamatojumā var iekļaut, pirmkārt, tikai norādi uz vispārējo situāciju, kādā šis tiesību akts ir pieņemts, un, otrkārt, norādi uz vispārējiem mērķiem, kurus ar to ir paredzēts sasniegt (spriedumi, 1998. gada 19. novembris, Spānija/Padome, C-284/94, EU:C:1998:548, 28. punkts; 2017. gada 28. marts, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 120. punkts; un 2020. gada 17. septembris, *Rosneft* u.c./Padome, C-732/18 P, nav publicēts, EU:C:2020:727, 68. punkts).
- 50 Jāatgādina, ka pienākums norādīt tiesību akta pamatojumu ir būtiska formas prasība, kas jānošķir no jautājuma par motīvu pamatotību, kurš attiecas uz apstrīdētā akta likumību pēc būtības (spriedums, 2021. gada 14. jūlijs, *Cabello Rondón*/Padome, T-248/18, EU:T:2021:450, 45. punkts (nav publicēts)).
- 51 Šajā gadījumā, runājot par vispārējo situāciju, kādā veikti ierobežojošie pasākumi, no apstrīdētās regulas 1. apsvēruma izriet – “ņemot vērā pastāvīgo stāvokļa pasliktināšanos demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību jomā Venecuēlā, Savienība ir atkārtoti paudusi bažas un aicinājusi visus Venecuēlas politikas dalībniekus un institūcijas konstruktīvi strādāt, lai rastu risinājumu krīzei šajā valstī, pilnībā ievērojot tiesiskumu un cilvēktiesības, demokrātiskās institūcijas un varas dalījumu”.
- 52 Turklāt no apstrīdētās regulas 3. apsvēruma izriet, ka tā ir pieņemta, lai Lēmumu 2017/2074 īstenotu Savienības līmenī. Papildus tam minētās regulas 2. apsvērumā ir minēti Lēmumā 2017/2074 ietvertie ierobežojošie pasākumi, kas ir pārņemti apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantā. Tādējādi Lēmumā 2017/2074 minētie iemesli, kas pamatojuši šo pasākumu ieviešanu, veido to pieņemšanas kontekstu, un to Venecuēlas Bolivāra Republika varēja saprast, lasot apstrīdēto regulu.
- 53 Tādējādi no Lēmuma 2017/2074 1. apsvēruma izriet, ka Savienība bija “dziļi nobažījies par to, ka Venecuēlā turpina pasliktināties situācija demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību jomā”, un tas sīkāk ir izvērstas šī lēmuma 2.–7. apsvērumā.
- 54 Turklāt no Lēmuma 2017/2074 8. apsvēruma izriet, ka, “ņemot vērā turpmākas vardarbības, pārmērīga spēka pielietošanas un cilvēktiesību pārkāpumu vai aizskārums risku, ir piemēroti noteikt ierobežojošus pasākumus ieroču embargo veidā, kā arī īpašus pasākumus, ar kuriem ierobežo tādu aprīkojumu, kuru iespējams izmantot iekšējām represijām, un [...] kuru mērķis ir nepieļaut sakaru iekārtu ļaunprātīgu izmantošanu”.
- 55 Tāpēc Padome bija plaši izklāstījusi vispārējo situāciju, kas lika pieņemt ierobežojošos pasākumus, un Venecuēlas Bolivāra Republika nevarēja to nezināt.
- 56 Runājot par mērķiem, ko ar ierobežojošiem pasākumiem ir ieteikts sasniegt, no Lēmuma 2017/2074 8. apsvēruma izriet, ka ierobežojošie pasākumi ir paredzēti, lai novērstu turpmākas vardarbības, pārmērīga spēka pielietošanas un cilvēktiesību pārkāpumu vai aizskārums risku.
- 57 Turklāt jānorāda – to, ka Venecuēlas Bolivāra Republika spēja saprast iemeslus, kas pamato minēto ierobežojošo pasākumu pieņemšanu, apstiprina šis prasības trešā pamata saturs, kurā tā varēja identificēt precīzus faktus, kas ir šo pasākumu pieņemšanas pamatā, un apstrīdēt to pareizību, kā arī vērtējumu, kuru Padome veikusi šajā ziņā. No tā izriet, ka pamatojums, kas

pamato apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantā paredzētos ierobežojošos pasākumus, ļāva Venecuēlas Bolivāra Republikai saprast un apstrīdēt minēto pasākumu noteikšanas iemeslus un Vispārējai tiesai veikt to tiesiskuma pārbaudi.

58 Tāpēc otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz faktu saturisko nepareizību un acīmredzamu kļūdu Venecuēlas politiskās situācijas vērtējumā

59 Venecuēlas Bolivāra Republika uzsver, ka attiecīgie ierobežojošie pasākumi tika pieņemti tāpēc, ka, pirmām kārtām, Venecuēlas iestādes esot pārkāpušas Venecuēlas Konstitūciju, tiesiskumu un varas dalījumu, otrām kārtām, Venecuēlā ieslodzījumā atrodoties politiskie oponenti un esot pārkāpti demokrātijas principi un, trešām kārtām, Venecuēlas iestādes esot pārkāpušas cilvēktiesības. Šie pārkāpumi ietver pārmērīga spēka pielietošanu Venecuēlas policijā un bruņotajos spēkos, kā arī šķēršļus tiesībām uz publiskām demonstrācijām. Venecuēlas Bolivāra Republika apstrīd Padomes vērtējumu attiecībā uz šiem elementiem.

60 It īpaši, pirmkārt, Venecuēlas Bolivāra Republika norāda uz Padomes minēto faktu nepareizību.

61 Otrkārt, tā apstrīd Padomes veikto šo faktu vērtējumu saistībā ar politisko situāciju Venecuēlā.

62 Padome apstrīd Venecuēlas Bolivāra Republikas argumentāciju.

63 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, runājot par vispārējiem noteikumiem, ar kuriem tiek noteikti ierobežojošo pasākumu īstenošanas noteikumi, Padomei ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz elementiem, kas jāņem vērā, pieņemot šādus ekonomiskus un finansiālus pasākumus, pamatojoties uz LESD 215. pantu, saskaņā ar lēmumu, kurš pieņemts atbilstoši LES V sadaļas 2. nodaļai, it īpaši LES 29. pantam. Tā kā Savienības tiesa ar tās veikto pierādījumu, faktu un apstākļu, kas pamato šādu pasākumu pieņemšanu, vērtējumu nevar aizstāt Padomes vērtējumu, pārbaudē, kuru tā veic, tiek pārbaudīts tikai tas, vai ir ievērotas procesuālās normas un normas par pamatojumu, tas, vai vērā ņemtie fakti ir pareizi un vai nav pieļauta acīmredzama kļūda faktu vērtējumā, kā arī tas, vai nav notikusi pilnvaru ļaunprātīga izmantošana. Šī ierobežotā pārbaude ir piemērojama it īpaši apsvērumiem par piemērotību, uz kuriem ir balstīti šādi pasākumi (skat. spriedumu, 2017. gada 25. janvāris, *Almaz-Antey Air and Space Defence*/Padome, T-255/15, nav publicēts, EU:T:2017:25, 95. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2018. gada 13. septembris, *Rosneft* u.c./Padome, T-715/14, nav publicēts, EU:T:2018:544, 155. punkts).

64 No tā izriet, ka Savienības tiesas pārbaudē par faktu vērtējumu tiek pārbaudīts tikai tas, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. Savukārt faktu saturiskās pareizības pārbaudē ir jāpārbauda apgalvotie fakti un tas, vai fakti ir pietiekami pārlicinoši, tāpēc pārbaudē tiesā šajā ziņā nav jāvērtē vienīgi abstrakta faktu ticamība (šajā nozīmē pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 14. jūlijs, *Cabello Rondón*/Padome, T-248/18, EU:T:2021:450, 64. punkts (nav publicēts)).

65 Šajā ziņā jāatgādina, ka šajā gadījumā apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantā būtībā ir pārņemta Lēmuma 2017/2074 1., 3. un 5. pantā paustā Savienības politiskā nostāja, lai to īstenotu Savienības līmenī. Kā norādīts šī sprieduma 52. un 56. punktā, lai analizētu apstrīdētajā regulā noteiktos ierobežojošos pasākumus, jāņem vērā minēto pasākumu pieņemšanas iemesli, kas izklāstīti Lēmumā 2017/2074 un it īpaši tā 8. apsvērumā.

- 66 Tādējādi no šī lēmuma 1. un 8. apsvēruma, kas izklāstīti šī sprieduma 53. un 54. punktā, izriet, ka ierobežojošie pasākumi, kuri paredzēti apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantā, aplūkojot tos kopsakarā ar minētajiem Lēmuma 2017/2074 apsvērumiem, ir pamatoti ar to, ka Venecuēlā turpina pasliktināties situācija demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību jomā, un ar vardarbības gadījumiem, pārmērīga spēka pielietošanu un cilvēktiesību pārkāpumiem vai aizskārumiem, kuru atkārtošāns bija jānovērš ar minētajiem ierobežojošajiem pasākumiem. Tāpēc šo pasākumu tiesiskums ir jāpārbauda tieši šajā kontekstā.
- 67 Pirmām kārtām, runājot par faktu saturisko pareizību, Padome iebildumu rakstā sniedz vairākus pierādījumus, kas var pierādīt to faktu pareizību, kuri pamatojuši apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantā paredzēto ierobežojošo pasākumu pieņemšanu.
- 68 Pirmkārt, Padome atsauca uz organizācijas *Human Rights Watch* 2017. gada 11. septembra aicinājumu pieņemt “[Savienības] pasākumus, reaģējot uz cilvēktiesību pārkāpumiem Venecuēlā”.
- 69 Otrkārt, tā min Amerikas Cilvēktiesību komisijas 2017. gada 31. augusta paziņojumu presei.
- 70 Treškārt, tā balstās uz Amerikas valstu organizācijas (*OAS*) 2017. gada 19. jūlija ziņojumu.
- 71 Ceturtkārt, Padome atsauca uz *OAS* 2017. gada 25. septembra ziņojumu.
- 72 Būtībā šajos no ticamiem avotiem iegūtajos pierādījumos ir detalizēti izklāstītas Venecuēlas Bolīvāra Republikas režīma brutālās represijas pret disidentiem un režīma oponentiem. It īpaši tajos ir norādīts uz oponentu masveida arestiem, civiliedzīvotāju saukšanu pie atbildības militārajās tiesās, smagu vardarbību un daudzām demonstrantu slepkavībām, vardarbību pret ieslodzītajiem, kas izpaudusies kā spīdzināšana, uzbrukumiem Nacionālajai asamblejai, tiesību piedalīties miermīlīgās demonstrācijās, tiesību balsot, kā arī vārda brīvības pārkāpumiem, kuri it īpaši izpaudušies kā agresija pret žurnālistiem un žurnālistu apcietināšana. Turklāt valdība ir paziņojusi par ieroču izplatīšanu civilajiem aizsardzības spēkiem, mudinot tos stāties pretī demonstrantiem. No Padomes sniegtajiem pierādījumiem arī izriet, ka Venecuēlas ģenerālprokurore 2017. gada 5. augustā tika atsaukta no amata, kad viņa tostarp veica izmeklēšanu attiecībā uz drošības spēkiem, kas esot šāvuši uz demonstrantiem, viņai esot bijis aizliegts pamest Venecuēlu un viņas konti tikuši iesaldēti. Tāpat arī Nacionālā konstitucionālā asambleja ir izveidojusi komisiju, ko pilsoniskās sabiedrības organizācijas uzskatīja par disidentu vajāšanas mehānismu. Visbeidzot *OAS* ir citējusi Venecuēlas Bolīvāra Republikas prezidenta tālaika deklarācijas, viņš 2017. gada 24. jūnijā bruņotajiem spēkiem ir jautājis: “Kas notiktu, ja [Venecuēlas Apvienotā sociālistiskā partija] aicinātu civilmilitāru bruņotu nemiernieku apcietināt opozīcijas līderi, likvidēt Nacionālo asambleju?” Turklāt 2017. gada 27. jūnijā Nacionālās konstitucionālās asamblejas reklāmas kampaņas laikā tālaika prezidents paziņoja: “Ja Venecuēlā sāksies haoss un vardarbība un Bolīvijas revolūcija tiks izbeigta, mēs dosimies cīņā [un] nekad nepadosimies, un to, ko mēs nerasniedzām ar balsošanu, mēs sasniegsim ar ieročiem.”
- 73 Replikā, lai apstrīdētu Padomes aprakstītos faktus, Venecuēlas Bolīvāra Republika izvirza vairākus pierādījumus, it īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas sagatavoto ziņojumu, tās Cilvēktiesību padomes pieņemto lēmumu un Ģenerālās asamblejas pieņemtās rezolūcijas.

- 74 Šajā ziņā jākonstatē, ka gandrīz visi minētie pierādījumi neattiecas uz Venecuēlas Bolivāra Republiku un vēl jo vairāk uz notikumiem šajā valstī. Vienīgais Venecuēlas Bolivāra Republikas minētais pierādījums, kas attiecas uz šo valsti, ir saistīts ar ekonomisko un humanitāro situāciju Venecuēlā 2021. gadā. Venecuēlas Bolivāra Republika nav arī identificējusi minētajos pierādījumos ietvertu informāciju, kas varētu atspēkot Padomes norādīto faktu pareizību.
- 75 Turklāt, lai pierādītu, ka Venecuēlas iestādes un tiesu iestādes ir bijušas īpaši aktīvas un saukušas pie atbildības par ļaunprātīgu rīcību vai izdarītajiem pārkāpumiem, Venecuēlas Bolivāra Republika atsaucas arī uz diviem tās režīma iekšējiem ziņojumiem, kurus neapstiprina neviens cits pierādījums no avotiem, kas nav saistīti ar šo režīmu, un kuru pierādījuma spēks tāpēc ir jāuzskata par vāju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 3. februāris, *Ilunga Luyoyo*/Padome, T-124/19, nav publicēts, EU:T:2021:63, 110. punkts). Papildus tam tiesas sēdē un procesuālajos rakstos Venecuēlas Bolivāra Republika nav balstījusies ne uz vienu starptautisku avotu, kas varētu apstiprināt tās tēzi. Katrā ziņā jākonstatē, ka šie ziņojumi būtībā ir balstīti uz Venecuēlas prokuratūras darbībām, kas veiktas Venecuēlas ģenerālprokurores vadībā, kuru, kā izriet no šī sprieduma 72. punkta, Venecuēlas režīms 2017. gada 5. augustā atsauca no amata un pret kuru tika noteikti ierobežojoši pasākumi. Turklāt minētajos ziņojumos nav norādīts nedz, ka valstī veiktās izmeklēšanas būtu pabeigtas, nedz, ka šīs izmeklēšanas attiektos uz atbildīgajām personām, kas ietilpst Venecuēlas drošības spēkos.
- 76 Tādējādi jāsecina, ka Venecuēlas Bolivāra Republika nav pierādījusi, ka fakti, ar kuriem ir pamatota apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantā paredzēto ierobežojošo pasākumu veikšana, būtu saturiski nepareizi. Padomes minētie fakti ir balstīti uz pārlicinošiem faktiem, ko Venecuēlas Bolivāra Republika nav spējusi atspēkot.
- 77 Otrām kārtām, runājot par Padomes vērtējumu attiecībā uz politisko situāciju Venecuēlā, ko tā veikusi, balstoties uz faktiem, kuri pamatojuši attiecīgo ierobežojošo pasākumu noteikšanu, Venecuēlas Bolivāra Republika izvērza šī sprieduma 73. punktā izklāstītos pierādījumus, kas, kā tā uzskata, apraksta iekšējo situāciju šajā valstī. Tomēr tā nesniedz nekādu informāciju par to nozīmīgumu vai par secinājumu, kas no tiem būtu jāizdara. Tādējādi tās argumenti un minētie pierādījumi ir saistīti ar vēlmi apstrīdēt, ka apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantā paredzēto ierobežojošo pasākumu noteikšana bija vajadzīga.
- 78 Kā izriet no šī sprieduma 63. punktā minētās judikatūras, Savienības tiesa veic ierobežotu pārbaudi šajā ziņā. Jāuzsver, ka, ņemot vērā LES 29. pantu, kas ļauj Padomei pieņemt "lēmumus, kuros nosaka Savienības attieksmi īpašos ģeogrāfiskos vai tematiskos jautājumos", pirmkārt, apstrīdētā regula ir vispārpiemērojama un atspoguļo Savienības nostāju jautājumā par KĀDP un, otrkārt, Vispārējā tiesa nevar aizstāt Padomes šajā jautājumā izteikto vērtējumu pati ar savu vērtējumu. Padomei ir plaša politiska rīcības brīvība minētās Savienības nostājas definēšanā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 1. marts, *National Iranian Oil Company*/Padome, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 77. punkts).
- 79 Turklāt ir jānoraida Venecuēlas Bolivāra Republikas argumenti, kas attiecas uz valsts tiesību normām, kuras garantē tiesības piedalīties miermīlīgās demonstrācijās, vai uz tās iespējamo sadarbību ar starptautiskajiem mehānismiem, kas pieejami cilvēktiesību sistēmas nostiprināšanai.
- 80 Šajā gadījumā nerodas jautājums, vai spēkā esošie tiesību akti formāli garantē cilvēktiesību ievērošanu Venecuēlā. Lai gan šie tiesību akti nevar tikt ignorēti, kā izriet no šī sprieduma 72. punkta, Padome, lai novērtētu situāciju Venecuēlā, ir balstījusies uz ticamu un uzticamu informāciju. Ņemot vērā minēto informāciju, Padome varēja uzskatīt, ka apstrīdētās regulas

pieņemšanas dienā vardarbība un pārmērīga spēka pielietošana un cilvēktiesību pārkāpumi vai demokrātijas apdraudējumi Venecuēlā bija pietiekami pierādīti un pastāvēja risks, ka šādi incidenti atkārtosies. Šādos apstākļos Padome, nepieļaudama acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja secināt, ka Venecuēlā pastāv demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību apdraudējumi (skat. šī sprieduma 66. punktu).

- 81 Tādējādi jānoraida Venecuēlas Bolivāra Republikas argumenti, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu šīs valsts politiskās situācijas vērtējumā.
- 82 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, trešais pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu, kas attiecas uz nelikumīgu pretpasākumu noteikšanu un starptautisko tiesību pārkāpumu

- 83 Venecuēlas Bolivāra Republika apgalvo, ka ar apstrīdēto regulu tai ir noteikti nelikumīgi pretpasākumi, ar kuriem tādējādi ir pārkāptas starptautiskās paražu tiesības un Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) nolīgumi. Ar minēto regulu Savienība esot reaģējusi uz apgalvotajiem demokrātijas principu un Venecuēlas Konstitūcijas pārkāpumiem. Šī iemesla dēļ Savienība esot nolēmusi apturēt to savu saistību izpildi, kas tai ir uzlikta saskaņā ar PTO nolīgumiem. Turklāt noteiktais embargo neesot samērīgs un esot iejaukšanās Venecuēlas Bolivāra Republikas iekšējās lietās. Tāpat arī Padomei esot bijuši jāņem vērā ierobežojošie pasākumi, ko Venecuēlas Bolivāra Republikai iepriekš noteikušas Amerikas Savienotās Valstis.
- 84 Venecuēlas Bolivāra Republika norāda – lai gan, kā apgalvo Padome, tai noteiktie ierobežojošie pasākumi nav pretpasākumi, Padome šos ierobežojošos pasākumus nevarēja pieņemt bez Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes iepriekšējas atļaujas. Šādi vienpusēji pasākumi esot pretrunā starptautiskajām tiesībām – tas izriet no Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas rezolūcijām – un Padomei neesot kompetences tos pieņemt.
- 85 Padome apstrīd Venecuēlas Bolivāra Republikas argumentāciju.
- 86 Šajā lietā, pirmām kārtām, Venecuēlas Bolivāra Republika norāda uz iespējamu starptautisko paražu tiesību pārkāpumu, jo Padome esot noteikusi nelikumīgus pretpasākumus, kas tādējādi izraisot neiejaukšanās tās iekšējās lietās principa pārkāpumu, attiecīgo ierobežojošo pasākumu noteikšanu bez Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes iepriekšējas atļaujas un samērīguma principa iespējamu pārkāpumu.
- 87 Šajā ziņā jāatgādina, kā izriet no LES 3. panta 5. punkta, ka Savienība atbalsta starptautisko tiesību normu stingru ievērošanu un attīstību. Tādējādi, pieņemot tiesību aktu, tai ir jāievēro starptautiskās tiesības kopumā, tostarp Savienības iestādēm saistošās starptautiskās paražu tiesības (spriedums, 2011. gada 21. decembris, *Air Transport Association of America* u.c., C-366/10, EU:C:2011:864, 101. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 291. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 88 Jānorāda, ka privātpersonas var atsaukties uz starptautisko paražu tiesību principiem, lai Savienības tiesa pārbaudītu tās tiesību akta spēkā esamību, ja, pirmkārt, ar šiem principiem var tikt apšaubīta Savienības kompetence pieņemt minēto aktu un, otrkārt, attiecīgais akts var

ietekmēt tiesības, kas privātpersonām izriet no Savienības tiesībām, vai radīt tām ar šīm tiesībām saistītus pienākumus (spriedums, 2011. gada 21. decembris, *Air Transport Association of America* u.c., C-366/10, EU:C:2011:864, 107. punkts).

89 Tomēr, tā kā starptautisko paražu tiesību principam precizitātes pakāpe nav tāda pati kā starptautiskā nolīguma tiesību normām, tiesas kontrolei obligāti ir jābūt ierobežotai ar jautājumu, vai, pieņemot attiecīgo aktu, Savienības iestādes saistībā ar šo principu piemērošanas nosacījumiem nav pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā (spriedums, 2011. gada 21. decembris, *Air Transport Association of America* u.c., C-366/10, EU:C:2011:864, 110. punkts).

90 Šajā gadījumā, pirmkārt, runājot par iespējamu prettiesisku Padomes pretpasākumu noteikšanu, jāatgādina, ka ANO Starptautisko tiesību komisijas 2001. gadā pieņemtā pantu projekta par valstu atbildību par starptautiski nelikumīgām darbībām 49. pantā, kurš attiecas uz pretpasākumu priekšmetu un robežām, ir noteikts:

“1. Cietusi valsts par starptautiski nelikumīgām darbībām var veikt pretpasākumus pret atbildīgo valsti tikai, lai liktu šai valstij izpildīt saistības, kas tai ir saskaņā ar otro daļu.

2. Pretpasākumi attiecas tikai uz tās valsts starptautisko saistību pagaidu neizpildi, kas veic pasākumus pret atbildīgo valsti.

3. Pretpasākumi jāveic cik vien iespējams tādā veidā, kas ļauj atsākt attiecīgo saistību izpildi.”

91 Šajā kontekstā jāatgādina, kā izriet no šī sprieduma 53. un 56. punkta, ka apstrīdētā regula tika pieņemta, lai reaģētu uz to, ka Venecuēlā pastāvīgi pasliktinās situācija demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību jomā, un lai novērstu jaunas vardarbības, pārmērīga spēka pielietošanas un cilvēktiesību pārkāpumu un to apdraudējuma risku. Nedz apstrīdētajā regulā, nedz Lēmumā 2017/2074, kura īstenošana ar to ir nodrošināta, nav norādīts, ka Venecuēlas Bolivāra Republika būtu pārkāpusi kādu starptautisko tiesību normu vai ka Savienība islaicīgi nebūtu izpildījusi starptautiskās saistības pret Venecuēlas Bolivāra Republiku. Tādējādi, kā pamatoti apgalvo Padome, apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantā paredzēto ierobežojošo pasākumu mērķis nebija reaģēt uz starptautiski nelikumīgām darbībām, kurās vainojama Venecuēlas Bolivāra Republika, islaicīgi neizpildot Savienības starptautiskās saistības. Turklāt Savienība nav iesniegusi Starptautiskās Tiesas judikatūrā paredzētos dokumentus, ar kuriem paziņo par šādu neizpildi (šajā nozīmē skat. projektu *Gabčíkovo-Nagyymaros* (Ungārija pret Slovākiju), spriedums, *CIJ Recueil* 1997, 7. lpp., 84. punkts). Tāpat arī, atbildot uz tiesas sēdē uzdoto Vispārējās tiesas jautājumu, Venecuēlas Bolivāra Republika apgalvoja, ka nav izdarījusi nevienu starptautiski nelikumīgu darbību, un norāda, ka tādējādi apstrīdētie akti nav pretpasākumi.

92 No tā izriet, ka apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantā paredzētie ierobežojošie pasākumi nav pretpasākumi pantu projekta par valstu atbildību par starptautiski nelikumīgām darbībām 49. panta izpratnē. Tādēļ iespējamais neiejaukšanās Venecuēlas Bolivāra Republikas iekšējās lietās principa pārkāpums ir jānoraida.

93 Tādējādi Venecuēlas Bolivāra Republikas arguments, kas attiecas uz Starptautiskās Tiesas 1997. gada 25. septembra spriedumu (projekts *Gabčíkovo-Nagyymaros* (Ungārija pret Slovākiju), spriedums, *CIJ Recueil* 1997, 7. lpp., 83. un 84. punkts), saskaņā ar kuru trešai valstij ir tiesības tikt informētai pirms cita valsts veic pretpasākumus, ir neefektīvs, jo apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pants nav pretpasākumi atbilstoši starptautiskajām paražu tiesībām.

- 94 Tāpēc Venecuēlas Bolīvāra Republikas argumenti, kas attiecas uz starptautisko paražu tiesību pārkāpumu, ņemot vērā iespējamo prettiesisku pretpasākumu noteikšanu, ir jānoraida.
- 95 Otrkārt, runājot par argumentu, kas saistīts ar attiecīgo ierobežojošo pasākumu noteikšanu bez Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes iepriekšējas atļaujas, jāatgādina, ka nekas LES 29. pantā un LESD 215. pantā neļauj uzskatīt, ka kompetence, kas šajās tiesību normās piešķirta Savienībai, būtu ierobežota ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes pieņemto pasākumu izpildi. Tieši pretēji – šie Līgumu noteikumi Padomei piešķir kompetenci pieņemt tiesību aktus, kuros ir ietverti autonomi ierobežojoši pasākumi, kas nav saistīti ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes konkrēti ieteiktajiem pasākumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 13. septembris, *Rosneft* u.c./Padome, T-715/14, nav publicēts, EU:T:2018:544, 159. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 96 Turklāt jānorāda, ka saskaņā ar Starptautiskās Tiesas statūtu 38. panta 1. punkta b) apakšpunktu starptautiskas paražas esamība ir atkarīga no nosacījuma “par vispārīgu praksi, kas ir atzīta par tiesībām”. Venecuēlas Bolīvāra Republika nav pierādījusi, ka pastāvētu šāda vispārīga prakse, kura liktu saņemt Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes iepriekšēju atļauju pirms Padome nosaka ierobežojošus pasākumus.
- 97 Gan Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas rezolūcijas, kuras minējusi Venecuēlas Bolīvāra Republika, gan Cilvēktiesību padomes rezolūcijas ir pieņemtas ar lielu “pret” vai “atturas” balsu skaitu, it īpaši no Savienības dalībvalstu puses. Tādējādi nevar uzskatīt, ka rezolūcijas, uz kurām balstās Venecuēlas Bolīvāra Republika atspoguļotu “vispārīgu praksi, kas ir atzīta par tiesībām”.
- 98 Tāpēc jānoraida Venecuēlas Bolīvāra Republikas argumenti, ka Padomei nebija kompetences pieņemt apstrīdēto regulu bez Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes iepriekšējas atļaujas.
- 99 Treškārt, runājot par iespējamu samērīguma principa pārkāpumu, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru minētais princips ir viens no Savienības tiesību vispārējiem principiem un prasa, lai līdzekļi, kurus pielieto, īstenojot Savienības tiesību normu, būtu atbilstoši attiecīgā tiesiskā regulējuma leģitīmo mērķu īstenošanai un nepārsniegtu to, kas nepieciešams, lai tos sasniegtu (skat. spriedumu, 2021. gada 3. februāris, *Ilunga Luyoyo*/Padome, T-124/19, nav publicēts, EU:T:2021:63, 193. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 100 Turklāt, pirmkārt, jāatgādina, ka, runājot par tiesas pārbaudi, vai ir ievērots samērīguma princips, Tiesa uzskata, ka Savienības likumdevējam ir jāatzīst plaša rīcības brīvība jomās, kurās tam ir jāizdara politiska, ekonomiska un sociāla rakstura izvēle un kurās tam ir jāveic sarežģīti vērtējumi. No tā Tiesa ir secinājusi, ka, ņemot vērā mērķi, kādu kompetentā iestāde vēlas sasniegt, šajās jomās veikta pasākuma tiesiskumu var ietekmēt tikai šī pasākuma acīmredzami nepiemērotais raksturs (spriedums, 2017. gada 28. marts, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 146. punkts).
- 101 Šajā ziņā jākonstatē, ka pastāv saprātīga saikne, no vienas puses, starp ierobežojošiem pasākumiem, ko veido aizliegums pārdot, piegādāt, nodot vai eksportēt aprīkojumu, kuru var izmantot iekšējām represijām un pakalpojumiem, kas saistīti ar minēto aprīkojumu un ar militāro aprīkojumu, un, no otras puses, izvirzīto mērķi novērst jaunas vardarbības, pārmērīga spēka pielietošanas un cilvēktiesību pārkāpumu vai to apdraudējuma risku.

- 102 Otrkārt, apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantā paredzētie ierobežojošie pasākumi būtībā ir ierobežoti ar aizliegumu pārdot, piegādāt, nodot vai eksportēt aprīkojumu, ko var izmantot iekšējām represijām un pakalpojumiem, kuri saistīti ar minēto aprīkojumu un ar militāro aprīkojumu, jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Venecuēlā vai lietošanai šajā valstī. Turklāt apstrīdētās regulas 4., 6. un 7. pantā ir paredzēta dalībvalstu kompetento iestāžu iespēja piešķirt dažas atļaujas ar atkāpi no attiecīgajiem ierobežojošajiem pasākumiem. Līdz ar to minētie pasākumi nav nedz acīmredzami nepiemēroti, nedz pārsniedz to, kas vajadzīgs izvirzītā mērķa sasniegšanai.
- 103 Tāpēc samērīguma princips nav pārkāpts.
- 104 No tā izriet, ka visi Venecuēlas Bolivāra Republikas argumenti par starptautisko paražu tiesību pārkāpumu ir jānoraida.
- 105 Otrām kārtām, no vienas puses, Venecuēlas Bolivāra Republika neapgalvo, ka apstrīdētajā regulā būtu tieša atsauce uz PTO nolīgumu noteikumiem. Šajā ziņā šajā regulā nav nevienas atsauces uz šiem nolīgumiem.
- 106 No otras puses, Venecuēlas Bolivāra Republika nav norādījusi, ar kuriem aktiem vai kad Savienība būtu paredzējusi ar apstrīdēto regulu izpildīt konkrētas saistības, ko tā uzņēmusies PTO.
- 107 Runājot par apstrīdētajā regulā noteikto ierobežojumu saderību ar Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (turpmāk tekstā – “*GATT*”), jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ņemot vērā PTO nolīgumu raksturu un uzbūvi, tie principā nav tādas normas, uz kurām pamatojoties Savienības tiesa pārbauda Savienības iestāžu tiesību aktu tiesiskumu. Tikai tad, ja Savienība ir paredzējusi izpildīt konkrētas saistības, ko tā uzņēmusies PTO, vai ja Savienības aktā ir skaidra atsauce uz konkrētiem PTO nolīgumu noteikumiem, Tiesai ir jāpārbauda šī akta likumība, ņemot vērā PTO noteikumus (skat. spriedumu, 2018. gada 13. septembris, *PSC Prominvestbank*/Padome, T-739/14, nav publicēts, EU:T:2018:547, 133. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē skat. arī spriedumus, 1989. gada 22. jūnijs, *Fediol*/Komisija, 70/87, EU:C:1989:254, 19.–22. punkts; un 1991. gada 7. maijs, *Nakajima* /Padome, C-69/89, EU:C:1991:186, 29.–32. punkts).
- 108 Tādējādi Venecuēlas Bolivāra Republikas argumenti par PTO nolīgumu pārkāpumu ir jānoraida kā nepamatoti.
- 109 Trešām kārtām, Venecuēlas Bolivāra Republika apgalvo, ka Padomes veiktie pasākumi radot sekas tās teritorijā, proti, ārpus Eiropas Savienības teritorijas. Tāpēc gan vērtējums, ko Padome esot sniegusi attiecībā uz situāciju Venecuēlā, cenšoties pierādīt, ka Venecuēlas Bolivāra Republikā pastāv tiesību pārkāpumi, gan pēc šī vērtējuma veikto pasākumu sekas esot saistītas ar ekstrateritoriālas jurisdikcijas īstenošanu. Kā vairākkārt ir uzsvērusi Starptautiskā Tiesa, ekstrateritoriālas jurisdikcijas īstenošana esot acīmredzamā pretrunā starptautiskajām tiesībām. It īpaši Venecuēlas Bolivāra Republika atsauca uz Starptautiskās Tiesas 2002. gada 14. februāra spriedumu (2000. gada 11. aprīļa apcietināšanas orderis (Kongo Demokrātiskā Republika pret Beļģiju, spriedums, *CIJ Recueil* 2002, 3. lpp.).
- 110 Šajā ziņā vispirms jānorāda, ka LES 29. pants ļauj Padomei pieņemt “lēmumus, kuros nosaka Savienības attieksmi īpašos ģeogrāfiskos vai tematiskos jautājumos”. Šajā pantā ir precizēts, ka “dalībvalstis nodrošina savas politikas saskaņu ar Savienības nostāju”. Turklāt LESD 215. panta 1. punktā ir noteikts, ka Padome var pieņemt lēmumu, kurā “ir paredzēts daļēji vai pilnīgi

pārtraukt vai mazināt ekonomikas un finanšu sakarus ar vienu vai vairākām trešām valstīm”. No tā izriet, ka šādu pasākumu netiešs, bet acīmredzams mērķis ir ietekmēt attiecīgo trešo valsti, kā izriet no pārsūdzības sprieduma 68. un 69. punkta. Tādējādi šīs tiesību normas piešķir Padomei kompetenci veikt tādus ierobežojošus pasākumus kā tie, kas paredzēti apstrīdētās regulas 2., 3., 6. un 7. pantā.

- 111 Turklāt, kā pamatoti apgalvo Padome un kā izriet no apstrīdētās regulas 20. panta, kas citēts šī sprieduma 11. punktā, attiecīgie ierobežojošie pasākumi ir vērsti pret personām un situācijām, kuras ietilpst dalībvalstu *ratione loci* vai *ratione personae* jurisdikcijā.
- 112 Venecuēlas Bolivāra Republikas atsauce uz Starptautiskās Tiesas 2002. gada 14. februāra spriedumu (2000. gada 11. aprīļa apcietināšanas orderis (Kongo Demokrātiskā Republika pret Beļģiju) spriedums, *CIJ Recueil* 2002, 3. lpp.) nav juridiski pamatota, jo minētā lieta attiecās uz situāciju, kas atšķiras no šajā lietā aplūkotās situācijas. Minētā lieta attiecās uz starptautisko apcietināšanas orderi, ko Beļģijas Karaliste izdevusi pret Kongo Demokrātiskās Republikas ārlietu ministru, lai viņu apcietināt un izdotu Beļģijas Karalistei, ņemot vērā iespējamus noziedzīgos nodarījumus, kuri veido “smagus starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus”. Nekas šajā lietā nepierāda, ka Savienība savu kompetenci ir īstenojusi teritorijā vai attiecībā uz personām, kas skaidri ietilpst Venecuēlas Bolivāra Republikas jurisdikcijā.
- 113 Tieši pretēji – Padomes tiesības veikt ierobežojošus pasākumus iekļaujas Savienības autonomos pasākumos, kas izdarīti KĀDP jomā saskaņā ar Savienības mērķiem un vērtībām, kuri noteikti LES 3. panta 5. punktā un 21. pantā, proti, it īpaši mērķi visā pasaulē veicināt demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību un pamatbrīvību universālo un nedalāmo raksturu, cilvēka cieņas ievērošanu un Apvienoto Nāciju Organizācijas Hartas principu un starptautisko tiesību ievērošanu. To mērķis it īpaši ir nodrošināt, ka tiek izpildīti *erga omnes partes* pienākumi ievērot principus, kas izriet no vispārējām starptautiskajām tiesībām un no universāliem vai gandrīz universāliem starptautiskajiem instrumentiem – it īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas Hartas 1. panta –, tiek ievērotas pamattiesības – it īpaši spīdzināšanas aizliegums –, tiek ievērots demokrātijas princips un aizsargātas bērna tiesības. Runa ir par kopīgām “juridiskām interesēm” aizsargāt attiecīgās tiesības (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu *Barcelona Traction, Light and Power Company, Limited* (Beļģija pret Spāniju), *CIJ Recueil* 1970, 3. lpp., 33. un 34. punkts; un jautājumus saistībā ar pienākumu izdot vai veikt kriminālvajāšanu (Beļģija pret Senegālu), spriedums, *CIJ Recueil* 2012, 422. lpp., 68.–70. punkts).
- 114 Tādējādi Venecuēlas Bolivāra Republikas argumenti šajā ziņā ir jānoraida.
- 115 Ceturtām kārtām, runājot par Venecuēlas Bolivāra Republikas iebildumiem, kuri attiecas uz Padomes pienākumu ņemt vērā trešo valstu – konkrēti Amerikas Savienoto Valstu – noteiktos ierobežojošos pasākumus, attiecīgo ierobežojošo pasākumu, kas veido vienpusējus ierobežojošus pasākumus, kuri ir pretrunā starptautiskajām tiesībām, raksturu un to, ka tiek īstenots ierobežojums, kas kaitē tiesībām uz attīstību un Venecuēlas Bolivāra Republikas iedzīvotāju cilvēktiesībām, jānorāda, ka tie pirmoreiz bija izvērīti replikā.
- 116 Saskaņā ar Reglamenta 84. panta 1. punktu tiesvedības laikā nav atļauts izvērīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā.

- 117 Saskaņā ar judikatūru Reglamenta 84. panta 1. punkts ir piemērojams arī tiem iebildumiem vai argumentiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 14. jūlijs, AQ/eu-LISA, T-164/19, nav publicēts, EU:T:2021:456, 59. punkts un tajā minētā judikatūra), kas nav atzīstami par prasības pieteikumā izvirzīto pamatu vai iebildumu paplašināšanu.
- 118 No lietas materiāliem neizriet, ka šī sprieduma 115. punktā uzskaitītie iebildumi būtu balstīti uz tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā.
- 119 Tādējādi minētie iebildumi atbilstoši Reglamenta 84. pantam nav pieņemami.
- 120 Tāpēc, ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ceturtais pamats un prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 121 Saskaņā ar Reglamenta 133. pantu lēmums par tiesāšanās izdevumiem ir ietverams galīgajā spriedumā. Atbilstoši minētā reglamenta 219. pantam Vispārējā tiesa, kad tā izskata lietu pēc sprieduma atcelšanas un Tiesas veiktas lietas nodošanas atpakaļ, lemj par tiesāšanās izdevumiem, kas ir saistīti, pirmkārt, ar tiesvedībām Vispārējā tiesā un, otrkārt, ar apelācijas tiesvedību Tiesā. Visbeidzot saskaņā ar Reglamenta 134. panta 1. punktu lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 122 Šajā lietā Tiesa pārsūdzības spriedumā ir atcēlusi sākotnējo spriedumu un atlikusi lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu. Tāpēc šajā spriedumā ir jālemj par tiesāšanās izdevumiem, kas ir saistīti ar sākotnējo tiesvedību Vispārējā tiesā, apelācijas tiesvedību Tiesā un šo tiesvedību pēc lietas nodošanas atpakaļ izskatīšanai.
- 123 Tā kā Padomei pārsūdzības spriedums Tiesā bija nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus un atlīdzināt Venecuēlas Bolivāra Republikas tiesāšanās izdevumus, kas ir saistīti ar šo tiesvedību.
- 124 Tā kā Venecuēlas Bolivāra Republikai spriedums ir nelabvēlīgs pēc būtības tiesvedībā pēc lietas nodošanas atpakaļ Vispārējai tiesai, pamatojoties uz argumentiem, ko tā bija paudusi tiesvedībā Vispārējā tiesā pirms pārsūdzības, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās šajās tiesvedībās.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (virspalāta)

nospiež:

- 1) Prasību noraidīt.**
- 2) Eiropas Savienības Padome sedz savus, kā arī atlīdzina Venecuēlas Bolivāra Republikas tiesāšanās izdevumus, kas radušies apelācijas tiesvedībā Tiesā lietā C-872/19 P.**
- 3) Venecuēlas Bolivāra Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar tiesvedību pēc lietas nodošanas atpakaļ Vispārējai tiesai lietā T-65/18 RENV, kā arī ar sākotnējo tiesvedību Vispārējā tiesā lietā T-65/18.**

van der Woude	Papasavvas	Spielmann
Marcoulli	da Silva Passos	Jaeger
Frimodt Nielsen	Kanninen	Gervasoni
Póltorak	Reine	Pynnä
Tichy-Fisslberger	Valasidis	Verschuur

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2023. gada 13. septembrī.

[Paraksti]